

[Pürschel.]

Militærspørgsmaalet. Det lyder jo kønt, men lidt overraskende. Udenrigsministeren sagde: Afvæbning, den fuldstændige Afskaffelse af alt Militærvæsen har jeg aldrig stillet Forslag om, Partiet heller ikke.

„Den Afrustning, jeg har anbefalet, er en Opgivelse af Krigsrustningen, en Overgang til et Militærvæsen, der er beregnet paa Løsning af Bevogtningsopgaver.“

Det er altsaa ganske som i 1924, som i 1929 og i 1930. Ministerens Stilling er uforandret, upaavirket af Begivenhederne i Verden, ganske som det er Ministerens Styrke — det ved vi — at være fuldkommen upaavirket af, hvad der sker. Det, han vil have, er et Vagtværn, det, som altid er betegnet som Afrustning, senest i Marts 1932 af den daværende Forsvarsminister. I Socialdemokratiets nye Program tales der om den Frygt for Krig, som Udtalelser og Bevægelser i Udlandet maa fremkalde, og det siges: Det maa derfor erkendes, at der ikke er tilstrækkelig Basis for en isoleret Afrustning for Tiden. Hvad er den isolerede Afrustning? Det er *ikke* den fuldstændige Afvæbning, det ved vi, det er det Forslag, der har været fremsat gentagne Gange af den Regering, der sidder i Øjeblikket. Udenrigsministeren siger: Mit Standpunkt er fremdeles dette, at denne Afrustning er ønskelig; Statsministeren paa den anden Side siger: Tiden er ikke inde til Afrustning. Og dog er de fuldstændig enige. Jeg maa tillade mig at udbede mig en nærmere Forklaring — min Forstand slaar ikke til.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Den højtærede Statsminister kan ikke med Rette paastaa, at den engelske Ministers Besøg var et privat Besøg. Naar et Lands Udenrigsminister paa sin Regerings Vegne — og i dette Tilfælde maaske 3 Udenrigsministre paa 3 Regerings Vegne — indbyder et andet Lands Minister til at være den respektive eller de respektive Regeringers Gæst, saa kan man ikke med Rette kalde det et privat Besøg, saa er det efter almindelig diplomatisk Sprogbrug i alt Fald et halvofficielt Besøg, og saaledes er det ogsaa blevet forstaaet i hele den Del af den europæiske Presse, som har haft Interesse for Danmark. Den højtærede Statsminister vil jo sikkert ogsaa vide, at dette Besøg har vakt Opsigt og er blevet drøftet og diskuteret og tillagt betydelig Interesse, netop i den Presse i de Lande,

som har Interesse for os. Naar Statsministeren derfor siger, at hvad der er blevet forhandlet om under dette Besøg mellem danske Ministre og den engelske Minister, er en privat Sag, saa vil jeg dertil svare, at hvis der har været ført Forhandlinger eller Samtaler af udenrigspolitisk og militærpolitisk Karakter, saa synes det mig, at den højtærede Statsminister eller den højtærede Udenrigsminister skylder Medlemmerne af det udenrigspolitiske Nævn og maaske Formændene for de store Partier, navnlig Oppositionspartierne, som jo ikke har samme Adgang til at faa Besked fra Ministrenes Side som Ministrenes egne Partiføller, Besked om, hvad disse Forhandlinger er gaaet ud paa. Jeg vil i denne Forbindelse have Lov til at erindre om, at for 15 Aar siden var den højtærede Udenrigsminister dybt forarget, og da rejste han en stor Kampagne mod Venstres forhenværende Statsminister Hr. J. C. Christensen, fordi han ikke havde ladet Partiførerne faa Besked om de langt mindre officielle Forhandlinger, som han gennem Kaptajn Lütken havde ført med fremstaaende tyske Militærmyndigheder og private ... Jeg beder undskyldte, jeg maa saa have Lov til at bede om en ny kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Edvard Sørensen: Den højtærede Socialminister sagde, at jeg plejede at bevæge mig ved Jorden, men i et enkelt Spørgsmaal havde jeg forladt Jorden, og det var i Spørgsmaalet om Fraflytterbestemmelserne, hvor jeg havde udtalt, at naar man endelig skulde drøfte dette Problem, maatte Landkommunerne tage Konsekvensen og rejse Spørgsmaalet om Begrebet den retlige Opholdskommunes Ophævelse. Jeg beklager, at den højtærede Minister, der selv rejste Spørgsmaalet, hverken vil overveje eller undersøge dette Spørgsmaal.

Derimod vil jeg gerne sige den højtærede Socialminister Tak for Besvarelsen af de to andre Spørgsmaal. Hvad Spørgsmaalet om Maksimum for Kommunehjælp angaar, takker jeg for, at den højtærede Minister her udtalte, at der skulde blive foretaget en ny Undersøgelse og om muligt fornødne Rettelser. Ogsaa Spørgsmaalet om Taksterne for private Alderdomshjem, udtalte den højtærede Minister, skulde blive overvejet og undersøgt. Ministeren tilføjede ganske vist, at det skulde være en juridisk og ikke en Lægmands Undersøgelse. Jeg tror,